

« „Bolile alergice” nu există. Ele sunt create în întregime prin observația medicală clasică, bazată pe analiza minuțioasă a detaliului simptomatic, izolat de contextul fiziologic total și dinamic. »

P. V. Marchesseau

Alergiile

O falsă problemă medicală și soluții eronate

de biologul
P. V. Marchesseau

Traducere: Simona Nicola
Concepția copertei: Sebastian Andor
Tehnoredactare: Adrian Buzaș
Redactare: Silvana Higyed

Les Allergies – Un faux problème médical et des solutions erronées
Livret n°24, P. V. Marchesseau, copyright P. V. Marchesseau,
2007, Spirvie Natura

©Sens, 2018

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARCHESSAU, P.V.

Alergiile : o falsă problemă medicală și soluții eronate /
de biologul P.V. Marchesseau. - Arad : Sens, 2018
ISBN 978-606-94379-8-8

616

Editura Sens
Calea Timișorii, nr. 212/2, Arad
Telefon: 0257 288 669
E-mail: comercial@sens.ro
www.sens.ro

CURPINS

Introducere

Alergiile nu sunt boli..... 9

Capitolul 1

Alergiile și bolile alergice conform tezei oficiale... 17

Istoria descoperirii alergiilor 19

Orice poate fi alergizant..... 21

Principalele boli alergice 25

Medicul „detectiv” 28

Tratamentele oficiale..... 30

Capitolul 2

**Alergia și bolile alergice conform tezei Naturopatiei
ortodoxe (Igiena Vitală)..... 37**

Problema, așa cum se pune ea în Igiena Vitală .39

Capitolul 3

**Îngrijirile „ne-medicale” acordate alergicilor pentru
a-i salva de crizele lor și pentru ca acestea să nu se
mai repete niciodată 53**

Complexitatea și multiplicitatea sunt opusul ade-
vărului, care tinde spre unitate și simplitate...55

Simplicitatea curelor naturopatice pentru a preveni alergiile sau pentru a restabili sănătatea compromisă nu scade cu nimic eficacitatea acestora	59
• Atenție la Clioquinol!	68
• Mari specialiști ai alergiei (conform tezei oficiale)	70
• Schema explicativă a mecanismului alergiei și vindecarea acesteia, conform tezei oficiale	71
• Marii igienişti, cercetători și medici natu-rişti (pionierii ideilor noastre)	72
• Transfuzia sanguină	74
• Epoca gunoiului	77

Avertisment

Editorul precizează în mod expres că nu poate fi considerat responsabil în cazul unei eventuale proaste interpretări a celor scrise în această lucrare. Schemele terapeutice propuse aici nu vor putea înlocui recomandările unui terapeut competent. În cazuri grave este necesar, întotdeauna, să vă adresați unui specialist.

*«Școala nu este nimic, iar diploma cu atât mai puțin.
Învață cine vrea și cine poate.
Și cel ce a știut să digere toate cunoștințele și a
văzut născându-se în el știința este maestrul.»*

Înțelepciune orientală

Capitolul 1

Alergia și bolile alergice conform tezei oficiale

*«Omul plin de cunoștințe este un nefericit care
întinde o cupă plină dar nu mai poate primi o
picătura suplimentară.
Omul înțelept este fericit pentru că a știut să
golească ce este inutil în cupa sa pentru a o
umple din belșug la noua sursă.»*

Înțelepciune orientală

*«Este preferabil să nu gândești deloc
decât să nu gândești destul.»*

Tristan Bernard

Istoria descoperirii alergiilor

În învățământul oficial, se numește „alergie” starea de dezordine organică care apare brusc la un subiect care, fiind pus în contact cu o substanță determinată, pe care a suportat-o bine, reacționează într-un fel diferit la un nou contact cu aceeași substanță.

La începutul secolului XX, către anul 1902, profesorul Charles Richet a făcut primele observații asupra acestui fenomen. În decursul unei experiențe destinate altui scop a injectat unui câine o doză mică de otravă. Animalul a suportat bine agresiunea. Câteva săptămâni mai târziu, aceeași doză de otravă a fost injectată câinelui. Contrar previziunilor, animalul a reacționat violent și a murit.

Profesorul Charles Richet a numit acest fenomen „anafilaxie” (din greacă: stare contrară celei de protecție). În spiritul cercetătorului, era vorba de o sensibilizare care a rezultat din prima agresiune bine suportată.

Anafilaxia se definește deci în felul următor: „starea unui subiect care, sensibilizat prin introducerea în organismul său a unei substanțe date, reacționează cu violență la o nouă introducere a aceleiași substanțe.” Alergia este, deci, o stare de anafilaxie, contrariul fiind starea de profilaxie (sau de rezistență crescută în fața agresiunii).

De exemplu, vaccinarea este un mijloc profilactic, dar accidentul post-vaccinal poate rezulta dintr-un fel de anafilaxie sau de sensibilizare dobândită în prealabil. Organismul unui individ care a avut o afecțiune tuberculoasă benignă reacționează în alt mod decât un organism virgin; o reacție cutanată la tuberculină îi provoacă o reacție locală.

Pentru Richet și discipolii săi, Portier și Pirquet, sensibilizarea organismului s-ar explica prin crearea de anticorpi în umori, în urma primei agresiuni.

Noi știm că leucocitele, histiocitele și anticorpii reprezintă trei categorii de apărători organici care, prin valuri succesive, se opun oricărui invadator. Anticorpii, ultimii dintre apărători, sunt cei mai specializați. Își modelează apărarea după atacanți.

Fenomenul de alergie (reacție contrară) ar rezulta, deci, dintr-un conflict între antigena rezultată

Capitolul 2 - Alergiile și bolile alergice conform tezei oficiale

din alergen (substanța alergică) și anticorpii rezultați dintr-o primă agresiune.

În caz de victorie a anticorpilor ar rezulta starea de profilaxie. În caz de înfrângere ar rezulta starea de anafilaxie cu șoc mai mult sau mai puțin grav, putând antrena moartea. Înfrângerea anticorpilor pare a fi un fel de fuziune cu antigenul exterior pentru a forma un hormon special: histamina.

Aceasta ar fi substanța nouă, responsabilă de dezordinile fiziologice cauzate de alergie: dilatarea capilarelor, constricția bronhiilor, spasme ale mușchilor netezi, edeme și hipersecreția mucoaselor.

Orice poate fi alergizant

Începând în 1915, urmându-i pe francezi, americanii s-au lansat în vânătoarea de „alergenii”, după metodele clasice în alopatică. Și-au dat seama foarte repede că toate substanțele cu care intrăm în contact (mai puțin apa) pot cauza alergie. Dar, în mod practic, și-au limitat cercetările doar la substanțele care provoacă tulburări respiratorii (astm), digestive

(eczema) sau circulatorii (edemul lui Quincke). Au remarcat că dintre toate substanțele, proteinele erau cele mai alergizante.

Lansteiner scrie că antigenele sunt substanțe constituite din molecule foarte mari și că „corpici chimici mai puțini complecși, ca și iodul, fixându-se pe o moleculă mare de albumină, dobândește o putere alergizantă”.

La om, de exemplu, orice substanță simplă ingerată poate, fixându-se pe o proteină din organism, să fie o cauză de alergie. Vedem toată complexitatea ridicată de acest tip de cercetare. Pentru a facilita citirea, am clasat în patru grupe substanțele considerate ca fiind cele mai alergizante.

1. Substanțele alimentare

Includem în mod esențial produsele de origine animală (ouăle și, în special, albușul; laptele, mai ales în stare lichidă; cărnurile; peștii; crustaceele etc).

Printre vegetale găsim amidonurile (cereale și pâine), feculentele, leguminoasele și anumite fructe, cum sunt căpșunile și fructele acide, ciocolata etc.

Capitolul 2 - Alergiile și bolile alergice conform tezei oficiale

2. Substanțele medicamentoase

Ele sunt cele mai numeroase. Marea majoritate ale medicamentelor sunt alergizante.

J. Hamburger a stabilit o listă în funcție de cele mai frecvente șocuri alergice de care sunt responsabile. O reproducem mai jos:

• **Chimioterapie**

Aspirina, derivați pirazolați, piramidon, anestezice locale, meprobramat de tipul procalmadrolului sau equanil și chinină.

• **Antibioterapie**

Penicilină, streptomycină și anumiți derivați ai tetraciclinei.

• **Vitaminoterapie**

Toate vitaminele de sinteză și în particular vitamina B1.

• **Hormonoterapia**

ACTH și insulina, heparina, hiluronidaza și chymotripsina.

• **Parazitoze**

Toate produsele și în particular piperazinicile care sunt utilizate împotriva filariozei.